

El valor de la família mediterrània

PER FRANCESC TORRALBA
VICEPRESIDENT D'ALDEES INFANTILS SOS CATALUNYA

S'ha escrit abundantment sobre el model familiar mediterrani i les seves mancances, però no es subratlla prou la funció indispensable que juga per mantenir la cohesió social i la pau civil. Els crítics de la família mediterrània consideren que és paternalista i que retarda molt els processos d'emancipació, que limita l'autonomia de cada persona i que en ella hi ha molt control social.

Les societats del centre i del nord d'Europa subratllen, especialment, el valor de l'autonomia per sobre el valor de la comunitat, però cal recordar que no està renyit un i altre. Al capdavall el desenvolupament de l'autonomia personal solament és possible si l'infant és atès, cuidat i acollit i, a la vegada, es potencien les seves facultats i intel·ligències, perquè pugui emprendre el vol i fer la seva vida. Sense aquest acollida i atenció, l'infant no té capacitat

per adquirir la mínima autonomia per si sol.

En contextos de crisi estructural com els que estem patint, encara es posa més de manifest l'extraordinari valor que té la família mediterrània. És el vertader aixopluc de la crisi, el dic de contenció de drames humans i socials que tindrien difícil solució amb els mitjans de l'Estat del Benestar tal com el concebem ara. La família mediterrània és un espai

d'acollida incondicional. El fill és acollit en néixer, però també quan és jove i no pot marxar de casa, perquè no troba feina o bé les feines que troba són insuficients per emancipar-se.

L'entrega generosa de les àvies i dels avis és decisiva per l'enginyeria quotidiana de milers d'unitats familiars del nostre país que no podrien finançar aquesta atenció que dispensen diàriament durant tot el curs escolar. La família mediterrània no deixa l'individu a la seva dissort. Li obre les portes, l'acull, li ofereix un espai i un temps per tal que pugui refer-se i emprendre de nou la seva vida.

Si és veritat, com creiem, que la família mediterrània juga un paper clau en la cohesió i en el manteniment de la pau social, és lògic preservar-la, tenir-ne cura, vetllar perquè pugui desenvolupar aquestes funcions de cura i atenció, perquè hi ha en joc el present i el futur de la nostra societat.

La creixent tendència a la desvinculació, a l'esmicolament dels nexes sòlids condueix a una societat fragmentada, feta d'individus aïllats que quan estan trencats no saben a qui recórrer i es desesperen.

